

ВЕСЕЛА ЕКОНОМІКА ШНАЙДЕР Сергій Петрович

Замість "вступу".

Давно вже думалося сформулювати свої думки, що і як працює, працювало в економіці, як значній частині людського життя - видно є потреба. Те що є в наявності з "економічних теорій" не влаштовує, через низку причин, особливо через ту, що "тисячі вчених економістів працюють над проблемою Світової економічної кризи", але результат діаметрально протилежний вкладеним зусиллям: Криза поглиблюється і "дно" (що це й термін означає??? - дурня якась ;)) все ніяк не досягається ну відповідно і зросту те ж ніякого нема (не можна одночасно їхати з гори і в гору... ;))

Теорій написано безліч і написані з серйозними лицями (що може вказувати більше на переляканість тих, хто писав) то ж варто подумати трошки розслаблено називаючи те, що бачиться саме тим, чим воно є. Наприклад: називати не "криза перевиробництва", а недостатність фінансової системи в забезпеченні коштами. Сказати, що і адекватного визначення терміну "гроші" у сучасний час не існує (можливо воно і не потрібно- не все має бути детермінованим) і багато чого іншого. Єдине, що головне - я відповідальний (у певній мірі) за своїх дітей і потрібно передати корабель-планету Земля у придатному для існування стані. А відмазки типу "а я ж про те думав" не достатньо – потрібно свої висновки оприлюднювати (ну а далі - то вже зусилля СИТУАТИВНІ як піде.)

Взагалі узагальнювати суспільні явища і представляти у доступній і навіть розважальній формі - надзвичайно важко. Тому ті, хто отримує за це комфортні умови проживання і багато чого ще додатково, роблять це заморочено і змушено - виходить паршиво. Мені ж це дає задоволення (хоч від премій я б не відмовився, а дуже навпаки ;)). На ніщивну критику мають право ті, хто більше коштів надав/перерахував, а то якось час на відповідь буде потрібен, а його не виявиться - то ж резервуйте мій час попередньо (зрозуміло про що кажу?) ;) Тексти гарантовано будуть розкидані по постані і описувати певні явища. Зразу попереджую, що я переконаний ШНАЙДЕРИСТ тому не можу бути ні комуністом, ні соціалістом, ні фашистом, ні гегельянцем, ні марксистом, ні лібералітанцем, ні... ще якимось чортом. Я шнайдерист і висловлююся про що захочу так, як захочу ;) А збіги вважати випадковими.

Що не влаштовує у "вченнях про економіку"?

1. Ну не всі описи економіки мене влаштовують, наприклад описи-розбір ілюзій у рамках шоу (циркові, театральні вистави, окремі форуми) – це найкращі підручники, що дають порозумітися, що ж воно таке економіка і "Чарівні гроші". Більшість того, що ми спостерігаємо, особливо в кредитно-банківській системі є фокусами/ілюзіями з яких і живуть "Чарівники" різного рангу. (це без жартів)

2. Навіть для "чарівників" підручники дуже туманні. Наприклад, для відповіді на питання "чому автомобіль їде?" для початку можна розповісти про те, що речовини при переході з твердої чи рідинної форми в газообразну збільшуються в об'ємі. Вода, коли кипить перетворюється в пар, якщо паром тиснути на поршень, то він може виконувати РОБОТУ. Що були такі машини, що качали воду з шахт за допомогою вугілля і води. У двигуні внутрішнього згорання суміш повітря з паливом вибухає і якщо зробити вибухи періодичними, то енергію можна передати колесам і їхати. Все інше в автомобільному двигуні і периферії зроблено для забезпечення ефективного, з максимальною користю –(КПД) перетворення енергії хімічних сполук- бензину і повітря при вибусі. Потім опираючись на цей "скелет" можна розповісти про машину в цілому виключно до останнього гвинтику. Якщо ж розповідати з "одного боку" - з вихлопної труби і наводити дестки графіків вмісту CO і CO₂, а потім з "іншого боку" навести характеристики сумішів для охолодження двигуна, а потім про переваги натурального каучука порівняно зі штучним у шинах авто, окремо розказати про технологію виготовлення автомобільного скла і т.д., то

по "роботі автомобіля" можна буде здавати іспити на "добре" і "відмінно", і можна дуже довго і високопарно розповідати про те, чому автомобіль їде, але зрозуміти... зрозуміти, чому автомобіль їде буде не можливо. А якщо робити посилання на "інші підручники і моделі" тоце взагалі кінець здоровому глузду.

Ось тому і не влаштовує ;)

3. Якщо хтось не може чітко, на рівні співбесідника пояснити що він робить, то швидше за все він сам не розуміє що він робить. Зразу підтвердження - Чому триває Світова економічна криза? (потрібна відповідь з однозначними термінами, а не "бабця на-двоє казала") Отожбо.

Ремарки:

1. книжка про економіку без посилань на книжки про економіку.

поясню.

Варто виділити 2 крайні точки типу науки – точні науки і науки, як сукупність емпіричних знань.

Точні науки дають сталий повторюємий результат (або декілька результатів, як з дуальною природою світла) - математика, фізика, хімія і т.д.

Науки, як сукупність емпіричних знань (гуманітарні) - не можуть давати сталого повторення результатів через те, що не можна забезпечити ідентичні початкові умови. Відсутні сталі початкові умови - відсутні сталі результати.

Всі науки вбирають і ті і інші форми, але доля цих форм різна в різних науках.

Наука про економіку - це наука, як сукупність емпіричних знань - гуманітарна.

У цьому класі наук не може бути чітко сформульованих законів (науковий закон має давати чітко повторюємий результат), їх замінюють певні залежності з багатьма припущеннями. Робота економіста - це мистецтво і іноді воно відбувається на основі власного досвіду, а іноді - на основі досвіду інших. Не можна сказати, що знайомство з більшою кількістю економічних теорій, концепцій і т.д. дасть високий показник і визнання у суспільстві (знайомство художника з різними художніми школами не гарантує успіх).

Чому ж майже без посилань? Посилання - це визнання певного стилю (певної теорії), і відповідно слідування сталому шляху, а досить часто доводиться розробляти нові унікальні пояснення/теорії***/техніки у відповідності до задач, що виникають, при виявленні власного бачення проблем і їх вирішення.

Тому це книжка про економіку без посилань на книжки про економіку.

Весела книжка про економіку, або книжка про веселу економіку ;)

2 Критика інших теорій не дуже доцільна. Ми всі сприймаємо світ суб'єктивно. Сприйняття на рівні абстрактного узагальнення – взагалі цілком особисте і повторення дуже малоімовірне. Відрізнити де в гуманітарній науці певна узагальнена закономірність, а де відображення власних, суто особистих емоцій не може сам автор, і часто не можуть і послідовники. Як би я не намагався знайти закономірності – все рівно в чомусь це буде відображення моїх власних рис. І виявити присутність особистих рис авторів можна прочитавши інші дослідження і теорії.

3. Переклад тексту без погодження зі мною, як автором – ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ.

4. Текст без змін дозволений для розповсюдження.

5. Розподілення праці – важлива річ. Одні міркують про економічні проблеми і потребують ремонту в квартирі, а інші можуть робити ремонти, але потребують грошей і пряма бартерна операція тут не вийде. Якщо бажаєте прочитати продовження книжки, як найшвидше – перекажіть мені кошти.

Якщо коштів буде стільки, що я прийму рішення про публікацію української версії (без права перекладу) в вільному інтернет-доступі. То так і буде.

Переказати кошти можна на рахунок картки приватбанку

4149 4978 3810 7342

Shnaider.Sergii@gmail.com

Або зв'язатися зі мною за адресою

Частина 1. «Некласичний» початок про те, що «майже зникло»

Зазвичай починають з "давніх давен", але чого б не почати з форм ХХ сторіччя?

Про економіку планову (ресурсно орієнтовану) на пальцях (суто моє тлумачення):

1. Твердження: "Не існувало зв'язку між попитом і пропозицією". - Зв'язок існував, але був специфічний. Розшифрую:

1.1. Є фільм "службовий роман" дія якого проходить в "статистическом учреждении"... люди обробляють якісь статистичні дані узагальнюють і передають кудись вище. Скоріш за все це структура ГОСПЛАНА. Збір інформації відбувався так: на нижчому рівні працівник статистики приходив до пересічного громадянина і робив широке опитування: ЩО СПОЖИВАЄ В ЯКІЙ КІЛЬКОСТІ І СПОЖИВАННЯ ЧОГО ХОТІВ БИ ЗБІЛЬШИТИ дуже широке опитування і за це опитуваному платили 3 карбованці (пляшка горілки коштувала 3крб 10 коп, але можливо це збіг)!

1.2. "Статистичні утворення" узагальнювали інформацію по категоріям типу: труси, носки, польта, черевики, машини, пальне, вугілля для печі, шифер для ремонту будинку і т.д. Знову ж таки по категоріям: "що зараз" і "чого б хотіли більше". Військові, медики, пожежники і т.д. теж надавали інформацію скільки споживають по своїй діяльності і чого б хотіли збільшити.

1.3. Окремо надавалася інформація про наявність ресурсів і можливостей виробництва (геологічні, агрономічні дослідження, технологічні особливості заводів, фабрик, ферм)

1.4. наявність Людських "ресурсів" і рівня їх кваліфікації.

2. На основі цієї статистики ГОСПЛАН (включаючи госплани республік) починав думати, як задовільнити "возросшие потребности населения".

2.1. Наприклад є потреба у збільшенні кількості чоловічих трусів. Потребує армія - солдат без трусів не солдат. Потребують громадяни, бобез трусів воно якось не солідно. Запит на ТРОЄ трусів на одного чоловіка.

2.1.1. Сировиною для виготовлення тканини, яка йде на виготовлення трусів є Бавовна. Для збільшення її виготовлення потрібно збільшити площу зрошування водою. Для збільшення площі зрошування потрібна техніка і пальне. Потрібні ЛЮДИ!

2.1.2. Для перетворення бавовни в тканину потрібні пряльні і ткацькі верстати, для цього потрібні верстати, які виготовляють верстати. Потрібні кваліфіковані робітники і електрика.

2.1.3. Для пошиву трусів потрібні швацькі фабрики. І кваліфіковані швеї (рівень кваліфікації- чоловічі труси ;)) Для навчання потрібні умови і викладачі.

2.1.4. Труси потрібно направити в магазини і проміжно потрібні складські приміщення. Потрібна логістика, транспорт і люди.

2.1.5. Цих всіх вказаних людей потрібно забезпечити житлом і їжею.

3. Врахувавши вказані обставини і інші фактори потреба/наявність ресурсів фахівці госплану приходять до висновку - армії по 3-є трусів для кожного військовослужбовця, для громадянських - 2-є трусів на одного чоловіка і то через три-пять років (як вже обрахували).

3.1. В Середню Азію їдуть геологи і досліджують можливість побудови каналу.

3.2. В Кривому Розі добувають руду і плавлять за допомогою вугілля з Донбасу.

3.3. Інженери-конструктори розробляють (клонують західні) верстати ішвейні машини.

3.4. Робітники на заводах виготовляють ці верстати і обладнання.

3.5. Викладачі вчать.

3.6. Будівники будують.

3.7. Селяни вирощують їжу.

3.8. Нарешті приходять черга безпосередньо виготовлення трусів і їх продажу.

4. За весь цей час не згадані були гроші!!! Як це? а взяти кредит? А як ці всі персонажі взаємодіяли між собою без грошей?

-А про які саме гроші йде мова? про готівку, чи безготівкову форму?

- А яка різниця поклав в банк - безготівкова, забрав - готівкова..

- Так, але не в цьому випадку! У вище описаній схемі фігурують лише "безготівкові гроші". Фактично це взагалі не гроші, а деякі цифри, які то додаються то віднімаються з балансу підприємства. І по правилам гри БЕЗГОТІВКОВІ ГРОШІ НЕ ТРАНСФОРМУЮТЬСЯ В ГОТІВКУ!!!

4.1 Госплан дає вказівку надрукувати необхідний об*єм готівки для забезпечення купівлі збільшеної кількості трусів (було - одні труси, а стало двоє).

4.2. Для запобігання дефіциту об*єм готівки має дорівнювати об*єму виготовленої продукції.

5. Переваги і недоліки.

5.1. Переваги

5.1.1 ЧАС - достатньо швидко можна збільшити об*єм чого небудь занаявності необхідних ресурсів.

5.1.2. Якщо б все йшло по "класичній капіталістичній" схемі, то можлива ситуація, коли підприємці взагалі не домовляться, а якщо в банку не достатньо грошей, то не буде можливості взяти кредит на достатній об*єм робіт.

5.1.3. Система потребує людей - повне забезпечення роботою.

5.2 Головний недолік - складність (відносна) системи.

5.2.1 Непорозуміння, недбалість, саботаж, поганий прорахунок на кожному етапі призводить до браку, штурміловки, лозунгам про "вы жесавецкие люди"!

5.2.2 Льюгенькая промисловість не зважаючи на зусилля товариша начальника (Новосельцева - х.ф. "Службовий роман") буде виготовляти фасон трусів "всеразмерные семейные маленькие" і "всеразмерные семейные большие" Фарбовані чорною фарбою - темно сірі і не фарбовані- світло сірі.

5.2.3 Є бажання показати себе лідером? - вступай в КПРС, або йди вбанду - сядеш в тюрму.

Отже: Або нема трусів - нема роботи, бо нема гроші. Або всі працюють і отримують сіренькі труси, але з орієнтацією на наявні ресурси беззалежності від золота і "твердих валют".

Описана (примітивно, більше в розважальній формі) система має ще недоліки:

1. Суттєвий розрив між потребою і виробництвом.

2. Повну неможливість підприємницької діяльності. Всі працюють на задовільнення середньої потреби - сіренькі труси по 2 штуки, якесь мінімальне житло всім відносно порівну, ну і т.д.(х.ф. "Іронія долі") всім потроху і досить однаково. Відповідно свій ресурс – людський ресурс використовувати маєш на спільне благо в рамках окресленого плану, а підприємницьку діяльність забудь, бо просто посадять -активізм тільки в рамках колективу. (х.ф. "Джек Восьмёркин -американец").

Система сильно починає програвати, коли мова йде про техніку з глибоким розподіленням праці (електронна техніка-це перш за все, точнее машинобудування, тощо), коли випущений процесор вбирає сукупно труд тисяч людей - від отримання кристалу до хімічних розтворів для травлення + інтелектуальна робота, яка примусово-командно йде досить повільно (навіщо сушити мозги за 100 ре, якщо ремонтуючи телевізори можна мати не менше 300 ре).

В кінці 70-х початку 80-х система стала сильно відставати – складність обладнання для населення зростала, а запропонувати економічна система могла продукти з низьким рівнем розподілення праці. Компенсувалося це торгівлею сировиною і купівлею відповідного обладнання на Заході. Люди на папері вже не могли обраховувати всі деталі і ступінь розподілення праці. Одна справа узагальнені абстрактні труси, для яких піде тканина теж узагальнена, а інша справа процесор для якого потрібна не просто мідь, а мідь спеціалізована, з дуже жорсткими параметрами ну і т.д. Потрібно було використовувати РОЗПОДІЛЕНУ КОМП'ЮТЕРНУ СИСТЕМУ (своєрідний прообраз Інтернет) в якій деталізацію можна збільшити. Роботу очолив академік Глушков в закритому науковому інституті в Києві.

Робота отримала назву "Загальнодержавна автоматизована система збору та обробки інформації (ЗДАС, рос. Общегосударственная Автоматизированная Система, ОГАС) — проект системи автоматизованого управління економікою СРСР, що передбачав створення ряду обчислювальних центрів по всьому союзу та поєднання їх в одну мережу."

Система не була запущена в роботу, хоч і реалізована технічно та програмно. Не запущена в першу чергу через спротив-ігнорування "еліти срср". Правильно написана програма засвідчить, що при наявності 12 лівих педалів і 8 правих педалів для велосипеда укомплектувати можна лише 8 велосипедів, а не 10, як написано в виконанні плану. (мені купили велосипед з 2 однаковими педалями. За срср це було цілком "нормально". Цікаво, що сам велосипед назвичайно довговічний – окремі елементи були дуже високої якості...).

Відповідно у директорів підприємств і керівництва в цілому були підстави остерігатися "комп'ютерів", бо задача керівництва полягала в ПІДПИСАННІ ДОКУМЕНТУ ПРО ВИКОНАННЯ ПЛАНУ, а був при цьому виконаний план, або ні - то вже таке... (сукупна кількість педалів - 20ть, потрібні по 2 на кожний велосипед, значить план у 10 веліків виконаний...)

Частина підприємств (мали бути перепрофільовані, (Наприклад підприємства по випуску прозорих наповнюючих водою лінз для телевізорів КВН бо телевізори КВН вже не випускали, при цьому такі підприємства успішно виконували план продукції, яка була непотрібна задовго до її випуску) і т.д.

Політичної волі і розуміння необхідності ЗДАС(ОГАС) не було ні в Брежнєва (хоча у нього може й було - при ньому почали), ні в Андропова, ні в Черненко, тим більше у Горбачова, а далі цього розуміння і волі не було ні у Кравчука ні у Кучми (хоч основне бажання було вже інше - красти, а далі хоч трава не росте...). Систему стопорили як тільки могли. Зусилля Глушкова і пророцтва, що без ЗДАС(ОГАС), або подібної економіки (яка вже є) розвалиться і люди зубожіють призвели лише до смерті Глушкова в 58 років. Хто у руля - тим всерівно, а народ... безмолвствует. (йому не казали – він не знав, та й не хотів, а хто хотів знати і до чогось догадувався – тих чекав дурдом, або тюрма - на вибір людей у костюмах на "волгах" ;) так звані дисиденти часто просто не бажали руйнації економіки)

У чому цікавість запропонованої системи ЗДАС і чому їй слід приділити увагу?

Якщо б не було ЗДАС, то можна було б стверджувати, що економічна система срср, як економічна модель (а фактично план, 5 річний, наприклад, це таблиця, в якій мали б збігтися певні значення - математична модель) перестала бути обчислюваною в ручному, паперовому варіанті і відповідно перестала працювати, але доля піднесла комп'ютери, канали передачі даних і людей, які знали, як застосувати це все для обчислення комп'ютерною мережею. Шанс для збереження економіки срср в цілому, або по секторам-республікам - БУВ. Еліта на чолі з політбюро його відкинула! Неодноразово відкинула. То ж виходить логічний висновок - ЕКОНОМІКУ СРСР(а далі і сам срср) РОЗВАЛИЛО КЕРІВНИЦТВО(ЕЛІТА) СРСР!

А що було б, якщо б система запрацювала? Скоріш за все керівництво срср на радощах втворило б якийсь ідиотизм - напало б чи на Монголію чи Болгарію... чому? а чому напало на Афганістан? ідиотизм стабільний і неосязний розумом. Ну то таке.

Про систему і до чого могла б дорости (далеко не все по неї відкрито. можна судити по обривчатим довідкам).

ТРИ кола грошей. фактично, не рахуючи "чеків" та облігацій в СРСР існувало ТРИ типи валют.

1. Безготівкова - ведення балансу підприємства в структурі ГОСПЛАН по наявним ресурсам (працівники певної кваліфікації, будівлі, техніка та інше). За правилами Безготівкові гроші НІКОЛИ не конвертувалися у готівку.

2. Готівка - засіб для забезпечення можливості населенням купувати товари без карточної системи (системи талонів на право купівлі певних видів товарів). Те ж не конвертувалася в Безготівкову форму. Це не були гроші в "західному" розумінні. Використовувалися населенням і економічну складову мали на рівні приватного господарювання (б соток і

кустарне нелегальне виробництво). Сбербанк срср приймав цю валюту під відсотки (приблизно 1% річних), але кредити не видавав – задача такого дійства у зменшенні готівкової маси, яку постійно роздували керівники відомств вибиваючи премії та інші виплати не забезпечені товарною масою. Ну і реальних товарів було менше, ніж декларувалося. "Гроші" брали, але ні в який "рост" вони не йшли. Готівку в населення витягували і штучними "дефіцитами" ХРУСТАЛЬ і КОВРЫ та іншим.

3. Валюти капіталістичних країн, яку отримували за сировину і товари по демпінговим цінам (і ЛАДУ-НІВУ продавали! унікальна ситуація –була черга на її придбання в західних країнах, в Європейських країнах). Купівали те, що мало орієнтацію на виробництво і те, що в срср було тяжко, або не можливо виробити. В решті решт почали купувати зерно (дохазяйнувалися) і товари широкого вжитку. "Летнее-пОльто" -"плащ Болонья" коштувало в срср незвичайно дорого, хоч це був звичайний синтетичний халат для виробництва -спецовка.

"Паперова версія госплану" не дуже добре справлялася з товарами потребуючими високого ступеню розділу праці, але цілком справлялася з товарами широкого вжитку: хлібом, сіллю, електро прасками і т.п. Що ж відбулося в кінці 80х, коли підприємства працювали в тому ж темпі, що і раніше; з тими самими об*ємами виробництва, але товари зникли з полиць магазинів - переважна більшість товарів стала дефіцитом, не окремі товари, а практично все (за виключенням хліба та деяких харчових найменувань, але і там виникли проблеми).

Об*єм виробництва той самий, а товари зникають миттєво.Звісно впливало на це і низька вартість нафти на Світовому ринку і інші фактори, але попередні кризи (наприклад енергетичну в 70х) економіка срср просто не помічала та ще й отримувала вигоду з цього явища. Низька ціна на нафту є важливим, але не вирішальним фактором руйнації економіки.

Що ж було самим руйнівним?

Для запобігання дефіциту і життя "по доходам" (вироблений певний об*єм продукції і більшого просто нема - спожити можна лише те що є) об*єм продукції по фіксованим цінам (в срср були фіксовані ціни) має дорівнювати коштам на руках у всього населення. Збільшення готівкової маси приводить до того, що одні можуть придбати більше, а іншим просто нічого не залишається. Саме збільшення готівкової маси (грошей) і призвело до зникнення товарів (вигідніше було їх скупити, а потім перепродати набагато дорожче).

Але як збільшилася готівкова маса? Монополією на випуск грошей володіє держава! І саме керівники радянської держави прийняли рішення про друк грошей, що згодом зруйнувало економіку срср і саму срср, як політичне утворення. Ніякого прямого впливу ні американці, ні європейці чи ще хтось на друк радянських грошей в Радянському Союзі не мають. Друкували за наказом радянського керівництва. Але як безпосередньо збільшувалася готівкова маса? Важливий сам механізм.

1. "Великі будови сторіччя"("Великая стройка века") мають сенс, якщо після її завершення є якась користь і в решті решт це виливається у збільшення товарної маси. Але виконавці будівництва отримують високі оклади, премії, доступ до матеріалів, тому вони зацікавлені в постійному ВЕЛИКОМУ БУДІВНИЦТВІ без залежності від реальної користі. "Поворот северних рек" і будівництво під це каналів в пустелі та інші проекти забезпечувалися готівкою зараз, а віддача була відстрочена на десятиліття. Але і це далеко не головний фактор.

2. Головним фактором стало створення т.з. "ЯМ" - вивіска була досить передова "комсомольський науково-дослідний кооператив", "комсомольський науково-впроваджувальний кооператив" і т.д. але майже обов*язково "комсомольський" і комсомольці особливі - в першу чергу діти партійної номенклатури. Що ж поганого в такому позитивному явищі, яке можна винести з назви? Головна проблема в тому, що цим утворенням було дозволено конвертацію безготівкових коштів у готівкову, а неодноразово підкреслювалося, що за правилами гри така конвертація тільки через госплан, за необхідності; і так, що б баланс між готівкою і товарною масою зберігався. У цьому ж

випадку за балансом просто не слідкували. Уявімо, що потужне підприємство має мільони в БЕЗГОТІВКОВІЙ ФОРМІ, але конвертувати їх в ГОТІВКУ НІЯК НЕ ДОЗВОЛЕНО, але звернувшись до "комсомольського кооперативу" можна замовити "проект оптимізації виробництва...", "дослідження рівню використання..." ну і іншу ширму, за якою буде ховатися проста схема - підприємство за послуги перераховує 1000 000 безготівкових карбованців, а отримує 600000 готівкових карбованців. Різниця йде комсомольцям і тим, хто їх кришує. Керівництво виписує собі премії в готівці і тако ж премії своїм БЕЗМЕЖНО РАДИМ І ЗАДОВОЛЕНИМ ПРАЦІВНИКАМ (дуже скоро ці працівники залишаться без роботи і засобів для існування). Готівка збільшується, кількість товару за фіксованою ціною не збільшується і він "зникає". Після ейфорії про "збільшення зарплат" настає невдоволення тим, що за них не можна нічого купити. Соціальне напруження зростає і їм користуються для політичної руйнації СРСР. Комсомольці і бандити (часто в одному обличчі) нові "власники життя" на території бувшого СРСР.

- Щось знайоме? Крім інших назв (корпоративна економіка, планова, сталінська і т.д.) таку економіку можна було б назвати економікою Робінзона.

Робінзон планував свої дії – розписував що має і що може отримати. Робінзон до появи П'ятниці жив за плановою економікою. Тільки він був і «госпланом» і інженером і робітником і споживачем. Робінзон повністю контролював себе і красти у себе самого не було сенсу.

Сталін контролював СРСР, Гітлер контролював Німеччину, Імператор Японії контролював свою країну. Але і далі – голови корпорацій, або ради співвласників теж контролюють свої корпорації.

Можливий висновок – планова економіка (або економіка з елементами плану) можлива при контролі (як варіант – тотальному контролі) за засобами виробництва в певному середовищі. Кожний підприємець будує свій план. Просто крах одного підприємства не означає краху країни в цілому. А коли підприємство – одна країна (без залежності від розподілу утворених товарів і сервісів) і це підприємство розвалюється – часто через помилки у керівництві, то це проблема для всієї країни.

З чого ж «воно» береться?

З чого ж походять економічні відносини?

Розподіл праці це винахід людства?

Що таке мислення?

Що таке комунікація?

Що дає телекомунікація?

Що що породжує? (одне витікає з одного)

Далі буде:

Як працює капіталістична економіка (ви впевнені, що все про це знаєте?).

Відмінність капіталізму, соціалізму досить умовна. Ну хоча б зважаючи на те, що в кожній капіталістичній країні свій капіталізм.

Чому капіталістична економіка зараз буксує?

Чи варто реанімувати економіку на зразок СРСР? і чому це безглузде заняття?

"Криптовалюти" - нова ілюзія "виходу з кризи" чи новий технологічний засіб розподілення праці?

Ничего сверхестественного в коде бинкоина (p2p движка) нет. Он даже относительно небольшой. Криптография была давно известна, Интернет тоже не нов. Единственное - придумана штука, которая позволяет передать уникальную комбинацию только одному

пользователю. Да и это тоже не новость. Новость, что этой комбинации можно присвоить ценность (ценность "производная" уникальности). Больше ничего нового. Я сам себе удивляюсь почему до такой простой штуки я не додумался сам... (а ведь думал)

Набор циферок, которые переходят от одного к другому (без сохранения у первого)

Эмиссия биткон (и форков) не возможна в классическом понимании. Алгоритм устроен так, что все друг друга контролируют и кто-то может что-то нагородить себе, но передать биткоин другому (оплатить) он не сможет, т.к. его данные не будут совпадать с данными других. И это защищено - в этом то и смысл и отличие от "денег" – бумажных банкнот, которые можно печатать ничем не ограничено.

І все ж зверніть увагу на "блокчейн"

Розподілення праці - процес, який не має однозначного рішення -історичний огляд (з чого вже є).

Ну і так далі ;)